

มหันตภัยธรรมชาติ....ในอนาคต

นำเสนอเมื่อ : 15 ธ.ค. 2552

มหันตภัยธรรมชาติในอนาคต

แทบทุกประเทศทั่วโลกต้องพบกับ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ อย่างร้ายแรง เนื่องจากดินฟ้าอากาศ ได้วิปริตแปรปรวนไปจากที่เคย ฝนไม่ตกตอตามฤดูกาล บางพื้นที่มีน้ำท่วมซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลมพายุ เช่น เฮอริเคนก็รุนแรงกว่าเดิม แผ่นดินไหวถี่ขึ้น และแมตเตเมืองไทยของเราเอง ก็ยังคงเคยประสบกับ มหาวิบัติจากคลื่นยักษ์สึนามิ ที่ไม่เคยรู้จักมาแต่ไหนแต่ไร

ภัยธรรมชาติเหล่านี้ นับวันก็แต่จะยิ่งรุนแรงขึ้นในอนาคต เราจึงควรมาทำความรู้จักไว้ก่อน เพื่อหาทางป้องกันดีในอนาคต

เรื่องแรกก็แน่นอนคือ โลกร้อนขึ้น

ก๊าซต่างๆ ที่เกิดจากการเผาไหม้เชื้อเพลิง ทั้งในอุตสาหกรรม ยานพาหนะ หรือจากการเผาป่า ได้ห่อหุ้มโลกไว้ ปล่อยให้แสงแดดส่องทะลุลงมา แต่ความร้อนจากพื้นโลก ไม่อาจลอยผานขึ้นไปได้ ดุจดังเรือนกระจกที่ไขเพาะพันธุ์พืช ทำให้อุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น อุณหภูมิ ที่เพิ่มแมเพียง 3°C ในอีก 100 ปีข้างหน้า ก็มีผลทำให้น้ำแข็งขั้วโลก ที่มีปริมาณมหาศาลละลาย คราวนี้เมืองต่างๆ ในยุโรป ที่เคยมีอากาศเย็นน้ำ ก็จะถูกกลบกลายเป็นเมืองอบอุ่น เมืองที่เคยมีแดดสดใส เช่น สเปน และอิตาลี ก็กลายเป็นดินแดนทะเลทรายแห้งแล้ง แต่บริเวณรอบๆ ีระมิดอันเว้งว้างของอียิปต์จะกลับเป็นทุ่งหญ้าอันเขียวขจี!

อุณหภูมิที่ร้อนขึ้นนี้ยังส่งผลให้มีลมมรสุมและฝนตกหนักจนน้ำท่วม ดังที่ไทยเราเผชิญกันอยู่ทั้งในภาคใต้และภาคเหนือ หรือเฮอริเคนที่ถล่มทางใต้ของอเมริกาจนทั้งเมืองจมอยู่ใต้น้ำ

ภัยอีกประการหนึ่งซึ่งเราอาจคิดไม่ถึงก็คือ เมื่อดินแดนซีกเหนือของโลกมีอากาศร้อนขึ้น พันธุ์ไม้และสัตว์บางชนิดอาจย้ายเข้าไปเจริญงอกงามเติบโตที่นั่น รวมทั้งแมลงอันเป็นพาหะของโลก ยุโรปและอเมริกาจะเป็นที่อาศัยของยุงก้นปล่องและต้องเผชิญกับไขมาลาเรียที่ไม่คุ้นเคยมาก่อน

เรียกว่ากรีนเฮาส์เอฟเฟกต์หรือภาวะเรือนกระจกนี้ ทำให้ทั้งโลกเปลี่ยนแปลงโฉมหน้าไป

นักวิทยาศาสตร์เค้าทำนายไว้ว่า ถ้าหากอุณหภูมิยังคงสูงขึ้นเช่นนี้ ในปี ค.ศ.2100 ระดับน้ำทะเลจะสูงขึ้นกว่าเดิม 3 เมตร เมืองสำคัญที่อยู่ใกล้ฝั่งมหาสมุทร เช่น เซนต์ปีเตอर्सเบิร์ก, นิวยอร์ก, และกรุงเทพฯ จะถูกน้ำท่วมอย่างหนัก บางพื้นที่เช่น รัฐฟลอริดา, เนเธอร์แลนด์ และครึ่งประเทศของบังกลาเทศจะสูญหายไปอยู่ใต้น้ำหมด พื้นที่เกษตรกว่าหนึ่งในสามของโลกจะใช้ปลูกอะไรไม่ได้ ถึงตอนนั้นก็คงอดอยากถึงขั้นแย่งอาหารกันเลยทีเดียว

✘ หันไปดูแลสุขภาพอื่นกันบ้าง...เชื้อโรค!

แม้ว่าเทคโนโลยีในการรักษาพยาบาลจะก้าวหน้าอย่างมากมาเพียงใด แต่ก็ยังไม่อาจต่อสู้กับโรคร้ายที่ผุดขึ้นมาใหม่ๆ ได้ โดยเฉพาะจากเชื้อไวรัสตัวจิ๋วที่เราไม่เคยรู้อยู่เลยเอียดของมันเท่าใดนัก เอตส์ หวัดนก อีโบล่า จึงตั้งหน้าตั้งตาผลาญประชากรโลกไปเรื่อยๆ อีกทั้งโรคระบาดดั้งเดิมที่เคยคร่าชีวิตมนุษย์ไปนับล้าน อย่างเช่น คอหอยตีบ วัณโรค ก็ยังหวนกลับมา แถมยังสร้างภูมิพัฒนาด้านทานต่อยาปฏิชีวนะอีกด้วย

อาทิ ในปี ค.ศ.1976 คนแอฟริกาหลายล้าน ต้องตระหนกอกสั่นกับเชื้อไวรัสอีโบล่า (EBOLA) ซึ่งได้ชื่อมาจากการระบาดของมัน

ในแถบลุ่มน้ำอีโบล่า ประเทศแซร์ เมื่อคนไข้รายหนึ่ง ถูกตรวจพบเชื้อไวรัสชนิดใหม่ ความตายนั้นมาเยือนอย่างรวดเร็วมาก จนทั้งอาณาเขตต้องถูกปิดกั้นไม่ให้เขาออก กว่า 90 เปอร์เซ็นต์ของผู้ป่วยต้องเสียชีวิต โดยไม่มีหนทางรักษา แม้จะควบคุมไว้ได้หลังจากนั้น ทว่าอีก 19 ปีต่อมา คือใน ค.ศ.1995 มันก็กลับมาแพร่ระบาดอีก สังหารทีมแพทย์และคนไข้ในโรงพยาบาลคิควิตซของแซร์เกือบทั้งหมด

บางเชื้อโรค เช่น สแตฟิโลค็อกคัส ออริอุส แฝงตัวอยู่ในโรงพยาบาลและครัวชีวิตคนไข้หลังผ่าตัด รายกาจนบางโรงพยาบาลไม่ยอมรับคนไข้ที่ติดเชื่อนี้ ไม่มียาปฏิชีวนะใดทำลายมันได้ มีหน้าขำมันยังเรียนรู้ที่จะเปลี่ยนแปลงระบบดำรงชีพได้อย่างว่องไว เมื่อมีการนำยา ตัวใหม่มาใช้

เชื้อโรคทุกวันนี้ไม่เพียงแต่คนไข้ แม้แต่หมอก็กังไม่รอดพ้นภัยของมัน ถ้าหากไม่ระมัดระวังป้องกันตัวเองอย่างรอบคอบ

ภัยในโลกของเรา เองนับว่าหนักหนาแล้ว ทว่าก็ยังมีภัยจากนอกโลกที่ไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน หรืออาจจะยิ่งกว่า เพราะมันจะมาถึงเราเมื่อไหร่ก็ได้ในทุกวินาที

✘ นั่นคือ อุกกาบาตจากอวกาศ!

ขณะเดียวกับที่โลกและดาวเคราะห์อื่นโคจรรอบดวงอาทิตย์นั้น ก็ยังมีเทหวัตถุอีกนับล้านๆ ลอยอยู่ด้วย มันมีขนาดตั้งแต่ก้อนเล็กกอนน้อยไปจนถึงขนาดใหญ่โต เส้นผ่าศูนย์กลางเป็น 1,000 กิโลเมตรก็มี เจาพวกนี้จะพุ่งใสโลกทุกวัน แต่เป็นขนาดเล็กจึงถูกรบรยากาศของโลกเผาไหม้ไปก่อน ซึ่งเราเรียกมันว่าดาวตกหรืออุกกาบาต (โบราณเรียกผีพุ่งไต้)

แต่ทุกๆ หนึ่งล้านปี จะมีอุกกาบาตขนาดใหญ่ จนเผาไหม้ไม่หมดพุ่งชนโลก! (นี่ว่าตามสถิติ แต่จริงๆแล้วจะเกิดขึ้นเมื่อใดก็ได้)

แรงกระทบของอุกกาบาต ขนาดหนึ่งกิโลเมตร จะมีพลังมหาศาลยิ่งกว่า ระเบิดปรมาณูถล่มโลก บริเวณภายในรัศมีหลายร้อยกิโลเมตร ที่มันตกกระทบจะเปลี่ยนสภาพเป็นฝุ่นธุลี และถูกความร้อนที่เกิดขึ้นเผาผลาญ เป็นซีเภาพุ่งขึ้นไปบนท้องฟ้า บดบังแสงแดด จนโลกมืดมิดยาวนาน เมื่อปราศจาก แสงสว่างเสียแล้ว สิ่งมีชีวิตไม่ว่าพืชหรือสัตว์ก็ไม่อาจดำรงอยู่ได้ และทยอยล้มตายจนหมดสิ้น

 ตัวอย่างที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วก็เมื่อ 65 ล้านปีก่อน ซึ่งสันนิษฐานว่ามีอุกกาบาตขนาดใหญ่พุ่งชนโลก และเป็นเหตุให้บรรดาไดโนเสาร์ทั้งหลายทั้งปวง มีอันต่องอันตรธานไปจากพื้นโลกไปอย่างฉับพลัน พรอมๆกัน หลักฐานที่เพิ่งค้นพบไม่นานมานี้ก็คือปากปล่องขนาดกว้าง 180 กิโลเมตร ในบริเวณคาบสมุทรยูคาทานใกล้กับเม็กซิโก ซึ่งเชื่อกันว่าเกิดจากผลการพุ่งชนโลกของอุกกาบาตลูกดังกล่าวนั่นเอง

สำหรับหลักฐานของอุกกาบาตขนาดกลางๆ ก็คือ **หลุมปากปล่องที่รัฐอริโซนาของอเมริกา มีอายุราว 50,000 ปี** ขนาดความกว้าง 1.3 กิโลเมตรและลึก 175 เมตร คาดว่าเกิดจากอุกกาบาตที่มีขนาดกว้าง 40 เมตร น้ำหนักราว 300,000 ตัน และพุ่งลงมากกระทบพื้นโลกด้วยความเร็วประมาณ 48,000 กม./ชม.

ภัยนอกโลกที่มาโดยไม่บอกไม่กล่าวล่วงหน้านี้นับว่าน่ากลัวมาก แต่เราก็มีความหวังนิดๆ ว่า ถ้าหากรู้ตัวทัน ก็อาจไซ้ ซึ่ปนาวุธนิวเคลียร์ยิงถล่ม หรือเบี่ยงเบนทิศทางของมันให้พ้นจากโลกได้

ทั้งหมดนี้ก็เป็นเพียงบางตัวอย่างจากภัยพิบัติ ธรรมชาติ จริงๆแล้วยังมีอีกมากมาย อาทิ ความหนาวเย็นอันร้ายกาจในบางเขตของโลก เช่น กรีนแลนด์ ซึ่งอุณหภูมิติดลบถึง 40 องศาเซลเซียส ความเย็นขนาดนี้มีผลต่อร่างกายของมนุษย์อย่างไร หรือดินแดนที่มีฝนตกชุก แบบว่าวันละ 25 ลานตัน เช่นในอินเดียน จะส่งผล อะไรบ้าง หรือกลับกัน ในรัฐเท็กซัสของอเมริกา

ไม่มีฝนตกเลย แล้วชาวไร่จะทำเงินได้